

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

นก เลิศพานิช : ขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับศึกษาระบบนิเวศป่าผลัดใบแบบต่าง ๆ
ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง (OPTIMAL SAMPLING PLOT OF DECIDUOUS
FOREST ECOSYSTEMS IN HAU I KHA KHANG WILDLIFE SANCTUARY.)

อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.จิรากรณ คชเสนี, 88 หน้า. ISBN 974-635-420-5.

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งซึ่งเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติแห่งหนึ่งของประเทศไทยนั้นเป็น
แหล่งที่สำคัญของระบบนิเวศป่าผลัดใบที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง จึงควรทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทาง
นิเวศวิทยา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการและอนุรักษ์อย่างเหมาะสม ปัญหาพื้นฐานที่
สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการศึกษาทางนิเวศวิทยาของระบบนิเวศคือ การที่ไม่สามารถตัดสินใจเลือกขนาด
พื้นที่ที่เหมาะสมซึ่งจะเป็นตัวแทนของระบบนิเวศนั้น การศึกษาครั้งนี้เพื่อการศึกษาขนาดพื้นที่ตัวอย่างที่เหมาะสม
ที่เป็นตัวแทนในการศึกษาระบบนิเวศป่าผลัดใบแบบระบบนิเวศป่าเบญจพรรณและระบบนิเวศป่าเต็งรัง โดยใช้
วิธีการ 2 วิธี วิธีแรกคือ ใช้ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนชนิดของสิ่งมีชีวิตที่เป็นโครงสร้างของระบบนิเวศกับ
ขนาดพื้นที่ โดยนำมาสร้างกราฟ จำนวนชนิด-พื้นที่ (Species-Area Curve) ผลการศึกษาโดยวิธีการนี้พบว่า
ขนาดพื้นที่ตัวอย่างที่เหมาะสมของระบบนิเวศป่าเบญจพรรณเท่ากับ 300.0 ตารางเมตร และขนาดพื้นที่
ตัวอย่างที่เหมาะสมของระบบนิเวศป่าเต็งรังเท่ากับ 64.7 ตารางเมตร วิธีที่สองคือ การวิเคราะห์แบ่งกลุ่ม
(Cluster Analysis) ที่จัดกลุ่มโดยใช้ความเหมือนกันของชนิดและความถี่ของสิ่งมีชีวิตที่เป็นโครงสร้าง ผล
ของการศึกษาค้นคว้าวิธีการนี้พบว่าขนาดพื้นที่ตัวอย่างที่เหมาะสมของระบบนิเวศป่าเบญจพรรณเท่ากับ 256.0
ตารางเมตร และขนาดพื้นที่ตัวอย่างที่เหมาะสมของระบบนิเวศป่าเต็งรังเท่ากับ 32.0 ตารางเมตร นอกจากนี้
ยังมีการวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างโดยการจำแนกตามรูปแบบการเจริญของระบบนิเวศป่าเบญจพรรณและ
ระบบนิเวศป่าเต็งรัง ผลการศึกษาพบว่าลักษณะโครงสร้างแตกต่างกันไปตามการรบกวนที่เกิดขึ้นกับระบบนิเวศ
นั้น ๆ

ภาควิชา.....ชีววิทยา.....
สาขาวิชา.....สัตววิทยา.....
ปีการศึกษา 2539.....

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....